Proletari din toate țările, uniți-vă !
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata !

Scînteia pionierului

SÎNT GATA ÎNTOTDEAUNA

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XV nr. 1 (993) ★ miercuri 6 ianuarie 1965 ★ 8 pag. 30 bani

Mereu înainte, pe drumul socialismului

Anul care abia ne-a părăsit — 1964 — a fost pentru harnicul nostru popor un an rodnic, de noi succese în dezvoltarea patriei noastre. Lucrările sesiunii Marii Adunări Naționale, începute la 26 decembrie la București și continuate timp de 3 zile, au confirmat aceste succese. Marea Adunare Națională a dezbătut amplu și a aprobat în unanimitate Darea de seamă asupra înfăptuirii planului de stat pe 1964 și cu privire la planul de stat pe 1965, precum și bugetul de stat pe 1965. Cuvîntul deputaților, rostit în cursul dezbaterilor, a dat expresie hotărîrii și avîntului cu care întregul nostru popor înfăptuiește politica înțeleaptă a partidului, politică de continuă dezvoltare economică și social-culturală a patriei noastre, de ridicare sistematică a nivelului de trai al poporului, neabătutei hotărîri a oamenilor muncii de a îndeplini și depăși prevederile planului de stat pe ultimul an al șesenalului, temelie puternică pentru dezvoltări viitoare.

Anul 1964 a fost anul intrării în funcțiune a noi agregate în centralele electrice, anul desfășurării unor lucrări susținute la uriașa hidrocentrală de pe Argeș, anul deschiderii șantierului hidrocentralei de la Porțile de Fier de pe Dunăre. În industria metalurgică au intrat în funcțiune la Hunedoara două cuptoare Martin, continuă cu intensitate construcția noului combinat siderurgic de la Galați și se apropie data intrării în funcțiune a uzinei de aluminiu de la Slatina. În 1964 au intrat în producție produse de înaltă tehnicitate ca autocamionul de 5 tone, noul tip de vagon de călători ș. a. Și în industria alimentară s-au depus și se depun în continuare eforturi sporite pentru mărirea producției, lărgirea sortimentelor și îmbunătățirea calității produselor. Rezultate de seamă a înregistrat și agricultura noastră socialistă ; în anul ce a trecut, gospodăriile agricole de stat, cooperativele agricole de producție au obținut succese în creșterea producției cerealiere, în creșterea și în sporirea efectivului de animale.

Succesele anului 1964 permit ca planul economic de stat pe 1965 să prevadă continuarea ritmurilor susținute de dezvoltare a industriei ; în anul în care am pășit, producția industrială va fi cu 13 la sută mai mare. Corespunzător creșterii veniturilor populației, sînt prevăzute creșteri importante ale producției bunurilor de consum.

Anul viitor, agricultura noastră socialistă va dispune, datorită investițiilor însemnate făcute de statul nostru (23 miliarde de lei numai în anii 1960—1964 !), de 81 500 de tractoare fizice, mai mult de 66 000 de semănători, 36 000 de combine pentru păioase, precum și alte numeroase mașini agricole. Această uriașă „armată motorizată“ va asigura mecanizarea lucrărilor la culturile de bază ale G.A.S.-urilor în proporție de 90 la sută la arat, complet la semănatul păioaselor și trei sferturi la recoltatul păioaselor în cooperativele de producție. În 1965, ca și pînă acum, statul va sprijini atît pe țăranii membrii ai cooperativelor agricole de producție, cît și pe producătorii individuali din zonele de deal și munte, în vederea creșterii producției și a vînzării către stat a unor cantități sporite de carne, lapte, lînă. Dezvoltînd, în continuare, baza tehnico-materială a agriculturii, statul nostru va promova larg metodele științifice de producție și experiența a unităților fruntașe.

Anul 1965 va fi un nou an al creșterii nivelului de trai al poporului nostru, veniturile bănești ale populației crescînd cu aproape 9 miliarde de lei față de 1964, aplicarea treptată a măsurilor hotărîte de partid și guvern în iunie 1964 cu privire la majorarea salariilor continuînd în tot cursul anului.

(continuare în pag. 3-a)

LA PALATUL PIONIERILOR

SEARĂ DE CARNAVAL

— ...Mască dragă, tare ești mititică ! Ai grijă să nu te rătăcești. La carnaval e, de obicei, multă lume !... și rîsul vesel rămînea în urma fetiței îmbrăcată într-o superbă rochie lungă, roz, și cu o pălărioară cu boruri largi. Însoțită de d'Artagnan — Guiman Sorin de la Școala de 8 ani nr. 150 — și de un „sombrero“, — Novițchi Vladimir de la Școala de 8 ani nr. 146 — mica prințesă părea să unească, cu cele trei personaje, secole atît de depărtate între ele !

Cea căreia i se adresase, o fetiță, Drăguț Adriana din clasa a III-a B a Școlii de 8 ani nr. 233 — o delicată Scufiță roșie, urcă nerăbdătoare treptele sălii de gimnastică a Palatului pionierilor din București. Emoția și nerăbdarea ei sînt firești : e pionieră doar din 22 decembrie 1964. Iar acesta este primul carnaval pionieresc la care participă. E însoțită de colega ei Măruțză Luiza, o pionieră... mai veche. Luiza a primit cravata roșie cu două săptămîni înaintea ei. Zecile de becuri colorate care împodobesc brațele ramurilor, ghirlandele multicolore cu zeci de beculețe dau sălii o strălucire ce te face să te oprești pentru o clipă în dreptul bradului ce se învîrte continuu. De lîngă brad, sala pare imensă. Copiii încearcă să se recunoască sub măști. La un moment dat zarva din sală se topește și într-o liniște impresionantă, zeci de trompetiști anunță deschiderea carnavalului. Apoi muzica atacă acordurile unui vals și perechile alcătuite imediat se avîntă în dans. Carnavalul a început. Sute de copii bucureșteni s-au întîlnit aici să sărbătorească vacanța.

O primăvară, Ștefan Veronica de la Școala generală de 8 ani nr. 146, dansează cu un cavaler medieval îmbrăcat în pantaloni scurți, bufanți, negri, cu o pelerină neagră de catifea prinsă pe un umăr.

Pe scenă apar un Pierrot și o arlechină care-i vestesc pe copii că actorul Felix Caroly va fi, pentru cîteva minute, vestitul Charlot. Apoi dansul și veselia continuă. Și cînd Horia Șerbănescu, cu al său plugușor, apare în mijlocul copiilor, bucuria lor nu mai cunoaște margini. De altfel n-a fost posibil să plece așa, cu una cu două. Copiii au vrut să cînte împreună cu el „Pescarul amator“.

Seara, cînd afară zarea s-a albăstrit, se anunță venirea lui Moș Gerilă, a fulgilor de zăpadă și a Noului An, 1965.

Copiii — cei mititei, cu răsuflarea tăiată — privesc barba lui Moș Gerilă cu emoție și uimire.

Iar cînd acesta începe să le ureze mulți ani de sănătate, bucurii și numai note mari, lîngă mine, o fetiță, își șterge o lacrimă. O întreb ce are și-mi răspunde în șoaptă :

— E așa bătrîn !... Și... și cred că e tare bun !

O mîngîi pe fetița de lîngă mine și apoi împreună urmărim dansul fulgilor de zăpadă.

Dintr-o dată, un copil mic — mititel, cu o fundă mare trecută peste trupul său mic — Anul 1965 — ne anunță că a sosit.

Copiii îi urează bun venit.

Da, într-adevăr, bun venit An Nou ! Și să aduci tuturor numai zile senine, numai zîmbete, pace și bucurii !

ELENA SKIBINSKY

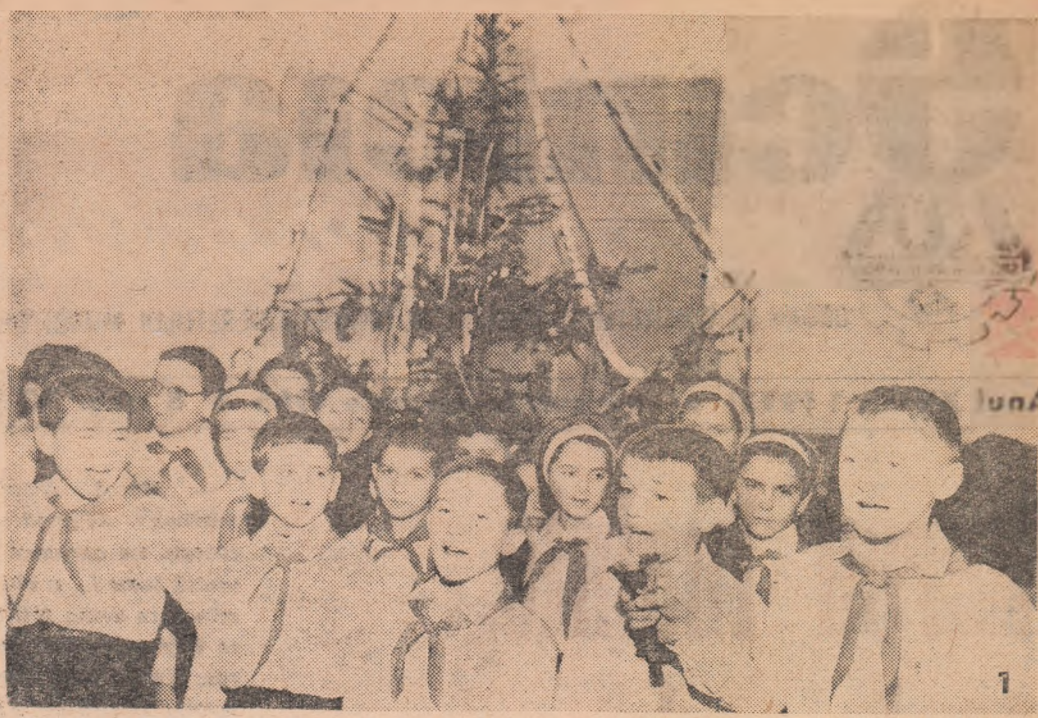
Carnaval 1964 ?

O amintire frumoasă de care copiii aceștia își vor aminti multă vreme.

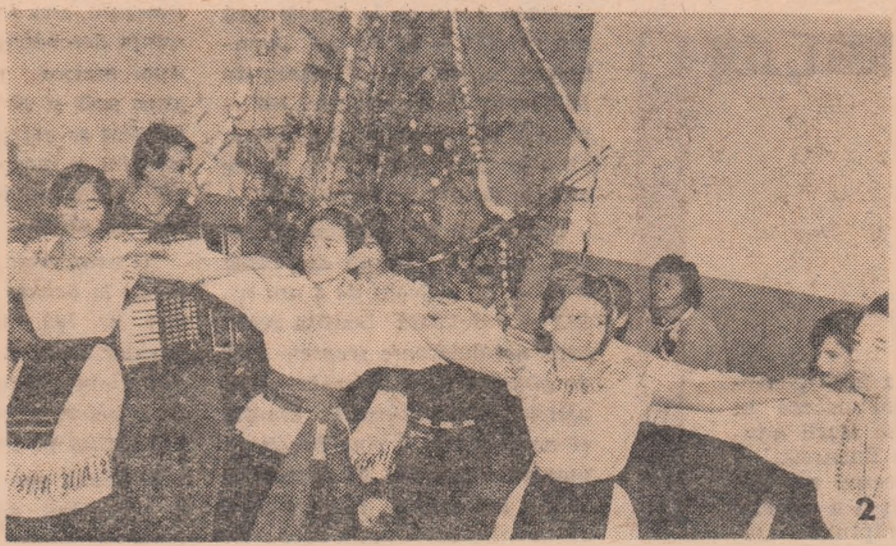
Doi brazi împodobiţi şi doi Moş Gerilă

În sala spaţioasă a unui club, pionierii Şcolii de 8 ani nr. 1 din Iaşi serbează pomul lor de iarnă. Pe scena invadată de lumină copiii se întrec în cîntece şi poezii închinate patriei şi partidului. Un grup de prichindei din clasele I A şi B, costumaţi în albul zăpezii prezintă un program de balet de toată frumuseţea. Jocul cu bulgări de zăpadă e nelipsit. Şi cînd te gîndeşti că afară, cu toată luna lui decembrie, soarele dogoreşte a primăvară! Nu-i nimic, pe scenă e plină iarnă: şi în dansul de balet, şi în cîntecul „Hai copii pe deal în sus" şi în sceneta „Oaspeţii fabulei" pregătită de pionierii claselor a III-a şi a IV-a. Pentru că în această scenetă, copiii poartă spectatorul în lumea pădurii ninse: un trunchi de fag, dinăuntrul căruia vorbeşte o fetiţă unei veveriţe, unui graur, unui şoricel şi unui iepure... Şi despre ce credeţi că le vorbeşte fetiţa? Despre prietenie, care s-a legat între copii şi bradul încărcat de minuni. Da, da, bradul, care clipeşte ştrengăreşte din beculeţele viu colorate, aşezat tocmai în mijlocul sălii clubului, aceeaşi prietenie dintre copii şi Moş Gerilă, care îşi netezeşte a mulţumire barba cînd le ascultă poeziile şi pluguşorul. Un pluguşor spus de 11 copii. În pocnetul bicelor, în entuziasmul realizărilor lor de pînă acum, în bucuria urărilor de bine pentru Noul An. Serbarea ia sfîrşit. Moş Gerilă le mulţumeşte copiilor pentru frumosul lor program, pentru primire şi-i roagă să-l ierte că nu le împarte daruri aci, la club „Le veţi primi la şcoala voastră" — le spune moşul, şugubăţ. Şi, a doua zi, dis-de-dimineaţă, Moş Gerilă îl trimite pe fratele său mai mic chiar la Şcoala de 8 ani nr. 1. Aci, în faţa unui alt brad, parcă şi mai frumos, „tînărul" Moş Gerilă îşi desface tolba cu daruri şi o împarte prietenilor săi. „Să învăţaţi bine, să creşteţi mari şi voinici!" — le urează el şi se îndreptă grăbit spre uzină pentru că, vedeţi voi, „moşul" era aşteptat de uneltele lui.

M. ALBOIU

1

2

Totul a fost aşa cum se cuvine. Mai întîi, pluguşorul pionierilor **(foto 1)**. După cum se vede, clopoţelul a avut ceva de făcut şi în vacanţă! Un interesant program artistic, din care am ales pentru voi acest dans popular **(foto 2)** a stîrnit ropote de aplauze. Iar la urmă şi la urmă, a venit Moş Gerilă, încărcat de daruri! În fotografie nu l-am mai prins, pentru că era grăbit să ajungă şi la alţi copii. În schimb, am surprins **(foto 3)** aceste chipuri vesele, din jurul grămezii de daruri. Serbarea pomului de iarnă la **Şcoala generală de 8 ani nr. 78** din Bucureşti a fost reuşită.

3

Veselie în vacanţă

Sîntem în vacanţă! Am încheiat acest trimestru cu rezultate bune la învăţătură şi acum ne bucurăm din plin de timpul liber, de bucuriile vacanţei.

În curte este veselie, în unele clase — multă zarvă. Acum se pregăteşte pomul de iarnă. Se fac coşuleţe pentru bomboane, podoabe pentru pom. Va fi adus un brad înalt-înalt, pe care îl vom împodobi cu globuleţe, jucării, artificii etc. Vom da şi o serbare, şi un carnaval pionieresc în cinstea pomului de iarnă. Dar nu numai atît; în toate celelalte zile vom petrece de minune. Filme, dimineţi de basm, întreceri sportive. Eu am să mă duc şi cu pluguşorul. Ştiu un pluguşor frumos. Aici, la noi, se umblă şi cu capra, de Anul Nou. O să mă duc şi eu. O să fie tare frumos!

Închei scrisoarea dorindu-vă sărbători fericite şi „La mulţi ani".

Pionierul BRAGA GH.
cl. a VI-a, comuna Orbeni-Scurta, raionul Adjud, regiunea Bacău

N. R.
Îţi mulţumim, Gheorghiţă, pentru urări şi sperăm că zilele de vacanţă de pînă acum au trecut aşa cum ţi-ai dorit tu.

la microfon: omul de zăpadă

După o călătorie lungă prin mai multe şcoli din ţară, de unde am transmis, prin intermediul microfonului, cele mai interesante acţiuni organizate de copii în zilele vacanţei de iarnă, iată-mă din nou în Bucureşti. Mă grăbeam să ajung la redacţie, cînd deodată pe şoseaua Kiseleff, aud mai mulţi copii strigîndu-mă din urmă:

— Omule de zăpadă, stai te rog puţin.

Mă opresc. Iar copiii, venind spre mine, îmi spun:

— Noi te cunoaştem de mult. Aşa că te rugăm să vii şi la noi, la şcoală. Eşti invitatul nostru la serbarea pomului de iarnă

Nu puteam să-i refuz pe noii mei prieteni. Şi iată, aşadar, trecînd pragul şcolii lor. Încă de la intrare ne întîmpină o melodie veselă. Intrăm în sala frumos ornată, unde cu cîteva minute în urmă începuse serbarea. Încet, fără să atrag atenţia celor din jur, scot din trusă microfonul şi dau drumul magnetofonului portativ. Încep să înregistrez pentru voi.

„Iată-mă, deci, oaspetele copiilor de la Şcoala generală de 8 ani nr. 11 din Capitală. Serbarea a început. În sală, zeci şi zeci de copii urmăresc cu atenţie sceneta „Carneţelul fermecat", în care se povesteşte despre doi elevi, unul silitor şi altul leneş. Rodica, eleva silitoare, după o mulţime de peripeţii, reuşeşte, cu ajutorul „carneţelului fermecat", să-l facă pe Goguţă să-şi dea seama unde duce lenevia şi nepregătirea lecţiilor. Goguţă, cu ajutorul prietenilor din jurul lui şi mai ales al Rodicăi, reuşeşte ca pînă la urmă să devină un elev silitor, mult îndrăgit de toţi cei din jurul lui.

Slobozeanu Aurora, Rădulescu Sorin, Suroiu Alexandru şi-au interpretat rolurile ca nişte adevăraţi artişti

Dacă serbarea pomului de iarnă a fost pregătită de către toţi elevii şcolii, trebuie remarcat însă contribuţia dată în schimb de cei din clasele a IV-a B şi a V-a B, elevi pe care i-am întîlnit în toate numerele programului. Dar uite, pe scenă, un grup de fetiţe interpretează, pline de graţie, dansul fulgilor de zăpadă. Apoi, un alt dans. „Albă ca Zăpada şi cei 7 pitici". Cîntecele vesele, „Săniuţa", „Anul Nou", îi fac pe cei din sală să fredoneze. Iată-i şi pe colindători venind cu pluguşorul. În versurile pline de prospeţime, ei vorbesc despre succesele lor la învăţătură şi în activitatea pionierească.

Sosirea lui Moş Gerilă a stîrnit o adevărată „explozie" în sală. Vocea lui este acoperită de glasurile zglobii ale copiilor. În jurul pomului copiii încep să danseze, iar Moş Gerilă începe să stea de vorbă cu copiii. Să-i întrebe cum au învăţat, cum s-au comportat acasă şi la şcoală. Apoi scoţîndu-şi carneţelul de sub mantia roşie începe să-i felicite pe cei mai buni copii din şcoală: Nani Ion, Saradi Gabriela, Vlad Carmen, Tufiş Ion... Iar într-un tîrziu, Moş Gerilă începe să împartă darurile pregătite cu mult timp în urmă. Încet îmi strîng microfonul, ies din sală pe neobservate, grăbindu-mă să ajung cît mai repede la redacţie."

Mereu înainte, pe drumul socialismului

(urmare din pag 1)

Dacă în 1964, dragi copii, foarte mulți dintre voi, laolaltă cu părinții, v-ați mutat în case noi, în 1965 se vor da în folosință oamenilor muncii încă 53 de mii de apartamente cu un sporit grad de confort, crescînd proporția apartamentelor cu 3—4 camere Continuă și sînt prevăzute să înceapă noi lucrări pentru îmbunătățirea alimentării cu apă potabilă într-un număr important de orașe.

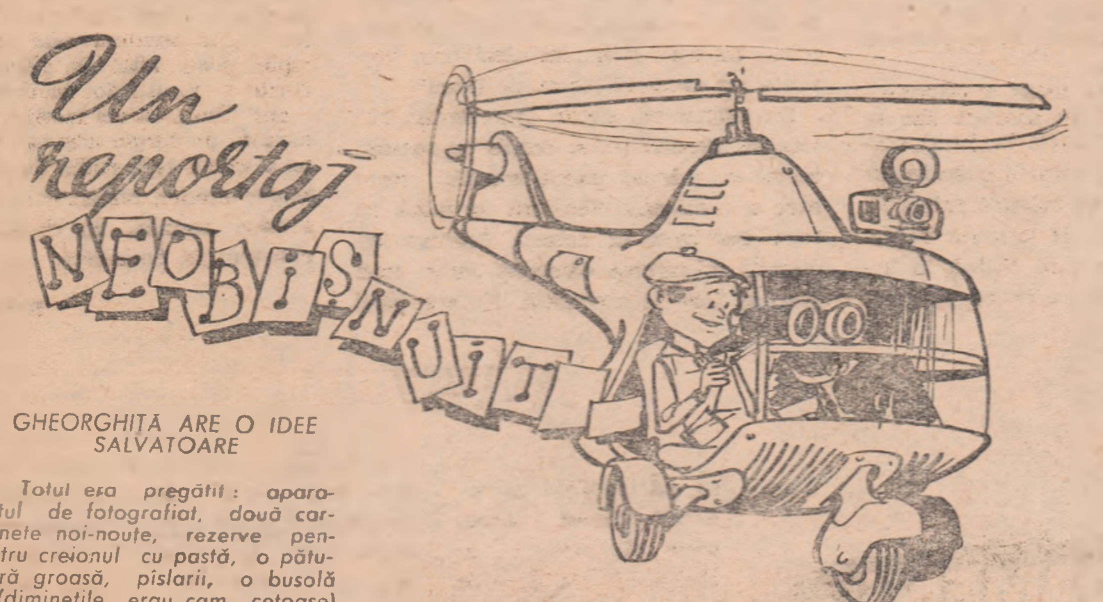
Fonduri însumînd peste 22 miliarde de lei sînt destinate dezvoltării învățămîntului, culturii, științei, ocrotirii sănătății... Anii șesenalului, prin munca și eforturile întregului popor, v-au dăruit vouă, elevilor, aproape 24 000 săli de clasă, s-au mărit, totodată, spațiile de învățămînt pentru studenți, s-au construit pentru aceștia cămine și cantine cu peste 24 000 de locuri.

În ultimii ani, pentru ocrotirea sănătății populației s-au dat în folosință numeroase spitale și policlinici moderne; anul acesta vor intra în funcțiune spitalele de la Onești, Suceava și Baia Mare și va continua construcția spitalelor de mare capacitate de la Hunedoara, Constanța și Slobozia.

Dezvoltarea continuă a țării noastre, extinderea bazei materiale asigură dezvoltarea necesară a învățămîntului de toate gradele

În perioada 1960—1965 se pregătesc pentru nevoile economiei naționale peste 280 000 de muncitori calificați, 97 000 de cadre medii de specialitate și 75 000 de înaltă calificare. Anii viitori vor prezenta, în acest domeniu, cerințe sporite, corespunzătoare măreților sarcini ce ne stau în față. Voi, elevii de azi, veți fi specialiștii de mîine, muncitori, cadre medii, specialiști cu o înaltă calificare. Conducerea partidului, a statului nostru pun un mare accent pe calitatea tuturor produselor economiei noastre naționale. Dar calitatea sporită a produselor cere o sporită calificare a celor care le produc și, mai ales, a viitoarelor cadre ce vor lucra în economia țării Iată de ce, pentru voi, pionieri și elevi, care vă bucurați de o părintească grijă din partea poporului nostru, sarcina de bază în lupta pentru calitate se traduce în pregătirea voastră cît mai bună la lecții, în însușirea tuturor cunoștințelor ce vă sînt predate la școli Viitoare cadre care trebuie să facă față cerințelor sporite ale științei și tehnicii, trebuie să depuneți tot efortul pentru a vă însuși un bogat bagaj de cunoștințe.

Rezultatele de pînă acum, obținute de poporul nostru, perspectivele luminoase de viitor, ne însuflețesc, și întregul popor pornește, în anul ce s-a născut, cu un elan sporit la obținerea, sub conducerea partidului, a noi și noi succese, mergînd mereu înainte și neabătut pe drumul socialismului.

GHEORGHIȚĂ ARE O IDEE SALVATOARE

Totul era pregătit: aparatul de fotografiat, două carnete noi-nouțe, rezerve pentru creionul cu pastă, o pătură groasă, pîslarii, o busolă (diminețile erau cam cețoase) și sania. Uitasem oare ceva? Da! Uitasem că nu era zăpadă. Vacanța începuse de două zile și nu căzuse încă nici un fulg. Muncisem o jumătate de zi ca să curăț sania de rugină și iată... rezultatul: nu puteam să plec nicăieri! De vină în toată povestea era numai Moș Gerilă. Se arăta prea blînd. Am deschis agenda și i-am căutat numărul de telefon. Voiam să-l rog să facă bine să ne dea totuși puțină zăpadă, dar tot timpul telefonul lui Moș Gerilă a fost ocupat. Către ora opt în redacție a intrat Gheorghiță. Cînd a auzit că-l sun pe Moș Gerilă, a început să rîdă cu hohote (știți cum rîde el) apoi mi-a spus:

— Îl cauți degeaba. Moș Gerilă a plecat prin țară. Cînd pleacă scoate telefonul din priză.

— Și eu ce fac?

— Renunță la sanie. De ce ții atîta să mergi cu sania?

— Pentru că ar fi fost frumos. M-am gîndit și la un titlu: „Zboară, sănioară!"

— Foarte bine. Dacă vrei neapărat să zbori, putem zbura cu elicopterul.

IONEL NU-I ACASĂ

De jumătate de oră plutim deasupra orașului. Clădirile se văd mici ca niște cuburi. Chiar și blocurile turn din Piața Palatului, din Floreasca, de pe Magistrala Nord-Sud, de pe Ștefan cel Mare sau de pe Calea Griviței, par tot niște cuburi, însă niște cuburi suprapuse! După altă jumătate de ceas, Gheorghiță mă întreabă:

— Unde mergem întîi?

— În Piața Amzei.

Peste cîteva clipe aterizăm într-o curte, aproape de piață. Pe-aici, prin apropiere, stă Chițu Ionel din clasa a III-a B, Școala generală de 8 ani nr. 5. Și Comșa Doina, și Demetrescu Gabriela, și Vianu Victor, și Istrate Mihai, (toți colegi cu Ionel), stau prin apropiere. Clasa lor a obținut pe trimestrul care a trecut, drapelul de clasă fruntașă la învățătură, disciplină și curățenie.

Îl căutăm pe Ionel acasă. Ni se răspunde însă că a ieșit puțin mai înainte. S-a dus la Victor. Ne îndreptăm repede spre blocul în care stă Victor. Dar și Victor a plecat puțin mai înainte. Și Doina, și Gabriela, și Mihai. Au plecat cu toții la joacă. Poate sînt la patinaj?

Peste două minute, aterizăm lîngă patinoarul cel nou de la Floreasca. O mulțime de căciulițe (albe, roșii, albastre, violete), aleargă încoace și încolo ca într-un joc bizar. Apar trenulețe, avioane, cîrduri de păsări. Într-o margine, pioniera Formagiu Cristina — din clasa a VII-a B, Școala generală de 8 ani nr. 171 (campioană pe țară la patinaj artistic-juniori) încearcă să facă pe profesoara. Eleva este Pauncev Călina — din clasa I-a B, Școala generală de 8 ani nr 10. Cei pe care-i căutăm au fost și ei aici, dar adineauri au plecat...

ÎN ȚARA BASMELOR

Elicopterul plutește fără zgomot, ca o libelulă uriașă. Gheorghiță privește înainte foarte concentrat. Mă uit și eu, dar nu văd decît clădirile orașului învăluite într-o ceață subțire, albăstruie. În sfîrșit, Gheorghiță clipește des (semn că i-a venit iar vreo idee) și spune:

— Să știi că-i găsim în orășelul copiilor din Piața Palatului.

Elicopterul începe să bîzîie și peste cîteva minute aripile lui fac să se clatine puternic vîrful uriașului pom din Orășelul copiilor. Un robot (probabil robotul de serviciu) ne face semn că n-avem voie să aterizăm acolo. Gheorghiță dă din cap că a înțeles. Aterizăm dincolo de grilajul de fier și ne întoarcem în orășel pe jos. În primele clipe uit că am venit să-l găsesc pe Ionel. Privesc uimit zecile de lumini care clipesc în uriașul pom. Un robot ne indică drumul spre „Țara basmelor" Urcăm niște trepte și aproape în aceeași clipă, întîlnim personaje cunoscute: Tîndală, Păcală, Ochilă, Dănilă Prepeleac, Zîna florilor, Calul năzdrăvan al lui Harap Alb...

În jur — o mulțime de copii. Unii se opresc vrăjiți în fața toboganului. Gheorghiță mă întreabă:

— I-ai zărit cumva?

— Nu...

CEI TREI MUȘCHETARI

Am mai umblat prin orășel aproape un ceas. Gheorghiță s-a urcat în elicopter, a ridicat receptorul (elicopterul lui are și telefon) și a făcut repede un număr. A avut o convorbire scurtă cu cineva, apoi vesel mi-a făcut semn să urc:

— Am întrebat despre Ionel... la școală. Trebuia să facem asta de la început... A plecat cu colegii la un spectacol de păpuși.

Ne îndreptăm repede într-acolo. Prindem sfîrșitul. Cei trei mușchetari au ieșit ca de obicei învingători Sînt bucuroși. Alături de ei sînt bucuroși, strigă, bat din palme și copiii din sală. Îl zăresc în sfîrșit pe Chițu Ionel. Alături de el sînt și ceilalți. Istrate Mihai, Comșa Doina (Doina l-a luat cu ea și pe frățiorul ei Alexandru — elev într-a-ntîia), Demetrescu Gabriela, Vianu Victor.

Gheorghiță îmi șoptește:

— I-am găsit! Ce vrei să-i întrebi?

— Cum își vor petrece vacanța. Cred însă că nu mai are rost.

Gheorghiță clipește des și, ca și cînd i-ar fi venit iar o idee grozavă, spune:

— Ai dreptate.

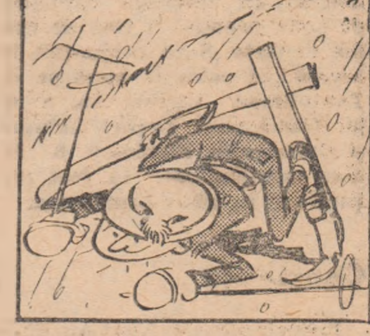
COSTACHE ANTON

Sport de iarnă

PÎRTIA DE SCHI

Iarna dac-a vrut să vadă
Munții noștri, în vacanță,
Stînd sub cușme de zăpadă,
A venit c-o tărăboanță.
(ne avînd pîrtii de schi).

Însă fie cum o fi,
Eu tot am să-i dau dovadă
Că sînt as în sărituri.
Și-am să sar fără zăpadă
Așa printre... picături.

PATINOARUL

Am citit într-un ziar
Cum să fac un patinoar.
L-am umplut cu apă, dar,
Aștept gerul lui ianuar.

De ce n-o fi scris ziarul
Cum să ne lungim vacanța
Pînă-nghează patinoarul?...

Scrisoare către Moș Gerilă

Vîntul spulberă zăpada în toate părțile. E ger și zăpadă mare. Liviu înaintează cu greu prin troiene. Iată-l sus pe Dealul Florilor. Vîntul suflă năprasnic, mai, mai să-l doboare, dar el nu se dă bătut. De aici, de sus, îl vede pe Moș Gerilă cînd trece cu racheta lui mare, roșie. O să-i facă semn și o să-i spună ce-și dorește el din sacul Moșului. Racheta se aude, se vede: un punct roșu ce se mărește și înaintează cu viteză. Vin și vîrtejuri mari de zăpadă. În fața furtunii Liviu nu mai poate rezista. Cade, se rostogolește pe deal. Spaimă, durere, lacrimi ce-i frig obrajii...

— Liviu, Liviu ce-i cu tine? se aude glasul mamei. Ai visat ceva urît, de ce suspini? Hai, scoală-te, e timpul să te pregătești pentru școală.

A deschis ochii și nu-i vine a crede. Cum, toată lupta cu troienele, cu vîntul, a fost doar un vis? Se repede la fereastră. Afară nu se zărește nici un fulg de nea.

*

De pe culoar poți crede că în clasa I-a B nu e nimeni, dar tovarășa învățătoare, Otilia Spătaru, și toți școlarii sînt înăuntru. Și, totuși știți de ce e atîta liniște? Copiii scriu. Marioara, Viorel, Ionică și alții sînt emoționați. Strădania de a scrie frumos se vede și după vîrful limbii care trece cînd spre dreapta, cînd spre stînga.

Pe rîndul din mijloc, un băiețel șaten, foarte serios, Loghin Liviu. Privirea ochilor săi albaștri îți spune că se gîndește undeva, departe... Caietul ne ajută să aflăm despre ce e vorba. „Dragă Moș Gerilă, sînt în clasa I. Nici nu știi cît sînt de bucuros. Cunosc alfabetul și pot să-ți trimit o scrisoare. Să știi, moșule drag, că sînt cuminte, am note de 9 și 10. Aștept cu nerăbdare să te văd și nu uita; în sacul tău cu jucării aș vrea să fie și o pereche de patine."

Liviu, cl. I-a B, Școala medie nr. 3, Baia Mare

LIDIA NOVAC

SEMNE BUNE ANU' ARE

Primele succese pe 1965

Reşiţa

Noul An i-a găsit la lucru pe muncitorii, inginerii şi tehnicienii din schimbul de noapte de la cuptoarele Martin, furnalele, laminoarele şi cocseria Combinatului siderurgic din Reşiţa. În primele trei zile din Noul An, siderurgiştii reşiţeni au înscris pe graficele întrecerii socialiste primele realizări : 230 tone fontă şi însemnate cantităţi de oţel, laminate şi cocs date peste plan. Ei sînt hotărîţi ca, prin folosirea raţională a agregatelor, prin aplicarea unor metode tehnologice moderne, să producă în acest an cantităţi sporite de metal, noi mărci de oţel de bună calitate.

Piteşti

Şi colectivul Uzinei de produse sodice din Govora a întîmpinat Noul An cu succese deosebite. Astfel, chiar în ziua de 1 ianuarie, s-au realizat peste plan 50 tone sodă calcinată şi 12 tone sodă caustică. De remarcat că întreaga cantitate de sodă produsă a fost de primă calitate. S-au evidenţiat în această zi echipele conduse de Pantelimon Ungureanu, Nicolae Munteanu, Cornel Găinaru şi Constantin Niculescu. Realizări asemănătoare au fost obţinute şi în zilele următoare.

Constanţa

Primele zile din Noul An, 1965, au găsit la danele portului Constanţa, unde se desfăşoară o vie activitate, 28 de nave romîneşti şi străine. De pe navele romîneşti, „Midia" şi „Roman" se descarcă bumbac, măsline şi smochine ; vasul „Bar", sub pavilion iugoslav, încarcă pentru Cuba rulmenţi, piese de schimb pentru tractoare şi diverse instalaţii de producţie romînească, iar nava „Dukla", sub pavilion cehoslovac, este gata să transporte în R.D. Vietnam şine de cale ferată, pompe hidraulice şi instalaţii petroliere fabricate în ţara noastră.

FLORI LA GURA MINEI

— Ce zici — spuse Batin Ileana, dintr-a IV-a B, prietenului ei Ardelean Ioan, dintr-a VII-a A — ori să iasă la 10 ?

— Ştiu eu ?! — răspunse băiatul. Tata mi-a spus că dacă termină măsurătorile vor ieşi negreşit la ora fixată.

— Dar recordul o să-l bată ? — interveni Drenţa Liviu, dintr-a V-a A. Mi-a spus fratele meu, aseară, că în sectorul lor n-au probleme...

Între timp, la gura minei se adunaseră oameni, se angajau discuţii. Ele se roteau, ca un leit-motiv, în jurul aceleiaşi întrebări : „Au obţinut o înaintare record ? Cîţi metri va măsura ruleta ?".

Comuniştii de aici, de la mina Săsar-Baia Mare, hotărîseră să obţină în întrecerea socialistă o înaintare pe galeria subterană cum nu se mai realizase alta în ţară. Înfruntînd roca de granit, luptînd cu apa, lipsa de aer şi uneori căldura, patruzeci de mineri au deschis în tăriile muntelui o nouă cale spre explorarea bogăţiilor subsolului. Treizeci de zile şi tot atîtea nopţi perforatoarele au muşcat avid din stîncă, luminiţile de carbid — aievea unor licurici în beznă — nu s-au stins, indicînd prin prezenţa lor abatajul „front de lucru".

Era ultima zi... Acolo, în subteran, ruleta inginerului şef se derula cu unduiri metalice, mărind parcă emoţia celor care o urmăreau. Veniseră în mină cu toţii. Patruzeci de mineri. Priveau încleştaţi măsurarea efortului lor şi erau gata să iasă la suprafaţă. Nu era unul dintre ei care să nu fi spus acasă, ori celorlalţi ortaci : „Mîine batem un record !".

Aşteptarea era deci justificată. Şi nu numai jos, în galerie. Sus, la suprafaţă, pe feţele oamenilor veniţi în întîmpinarea brigăzii, dar mai ales ale copiilor sosiţi în acelaşi scop, citeai aceeaşi emoţie. Copiii erau tot 40, şi mulţi dintre ei fii de mineri. Veniseră aici cu buchete de garoafe şi crizanteme, şi cu steaguri, cu dorinţa sinceră de a fi primii care să-şi felicite părinţii. Directorul Şcolii de 8 ani nr. 3, unde învăţau copiii, ţinuse să-i însoţească. Era prezentă şi instructoarea de pionieri.

... Ora 10. Din tunelul cufundat pînă atunci în tăcere s-a desprins un zgomot sacadat, apoi clopotul locomotivei electrice a răsunat strident, rostogolindu-se-n ecouri pînă la gura minei. O lumină palidă a sclipit în obscuritatea boltei de beton şi, deodată, trenuleţul a ieşit la lumina zilei. Pe frontispiciul locomotivei cineva fixase o tăbliţă pe care era scris cu cretă : *„355,10 m l înaintare lunară într-un singur front de lucru"*.

Aşa deci — record ! Abia s-a oprit locomotiva şi cei patruzeci de mineri au fost luaţi pe sus, îmbrăţişaţi. Fiecare pionier a oferit buchetele lui unui miner şi, în învălmăşeala care s-a creat, copiii şi-au uitat de părinţi, au oferit florile şi sărutul lor primului venit.

Am văzut atunci lacrimi în ochii unor oameni cu tîmple argintii, am văzut copii a căror faţă radia de fericire. Sentimente umane, generate de acelaşi izvor : munca rodnică în slujba desăvîrşirii construcţiei socialiste.

IOAN VLANGA

DOI OAMENI SE SFĂTUIESC

Una din secţiile întreprinderii „Industria Sîrmei" din Cîmpia Turzii. Modernele maşini PAST lucrează cu o repeziciune uimitoare. Cît ai clipi o dată din ochi, sîrma ce se derulează de pe caier (asemănător cu un caier de lînă) este tăiată şi transformată în cuie. Muncitorii operatori supraveghează atent mersul maşinilor.

De cîteva zile, maistrul Mihai Şovagău se opreşte îndelung lîngă una dintre maşini şi-i ascultă ţăcănitul. De cîteva zile îi stăruie în minte aceeaşi întrebare : de ce, uneori, sîrma se rupe, şi de ce în acelaşi moment se opreşte şi maşina ?

Trebuia să facă ceva, căci o dată cu ruperea sîrmei, unele piese ale maşinii se stricau şi ele. Şi asta însemna pe lîngă un timp de lucru pierdut şi bătaie de cap pentru operatori.

— Ce facem, Ştefane ? îi cerea părerea prietenului său, Ştefan Mărginean.

— Să ne mai gîndim, îi răspunse acesta.

Şi pe înserat, cînd ieşeau de la lucru, tot drumul spre casă, discuţiile se învîrteau în jurul aceleiaşi întrebări : Ce e de făcut ?

Într-o dimineaţă însă, Şovagău îşi chemă repede prietenul lîngă maşină.

— Ce-ai zice, Ştefane, dacă am opri puţin maşina s-o mai cercetăm ? M-am gîndit la ceva. Ceva simplu, dar care ar fi bun. E vorba de un dispozitiv de protecţie, pe care să-l aplicăm chiar la locul de rupere al sîrmei. Cred că în felul acesta, piesele maşinii nu s-ar mai strica.

Propunerea lui Mihai Şovagău era bună. Urma acum, doar s-o pună în practică şi să-i vadă rezultatele.

... În dimineaţa aceea, muncitorii de la maşinile PAST au venit mai devreme. Maistrul lor sosise însă de mult. Era lîngă maşină. S-au adunat în jurul lui şi au început să-i urmărească fiecare mişcare. Toţi aşteptau cu emoţie să vadă ce rezultate va avea inovaţia.

Dispozitivul a fost aplicat şi maşina a început să lucreze.

O zi, două. ea a fost supravegheată îndeaproape. Totul se desfăşura normal.

— De acum, sîrma se poate rupe de cîte ori... „vrea" căci maşina nu se mai strică, constată comunistul Ion Crişan. Chiar dacă se opreşte, ea e repusă în mişcare în cîteva clipe. Muncitorii s-au bucurat mult de îmbunătăţirea adusă. Cel mai mult s-a bucurat însă Mihai Şovagău. Inovaţia îi reuşise pe deplin.

E. ROŞCA

Localnicii de la Băneasa

Parcul pare pustiu...

Cîte un fulg plutind alene peste crengile goale arată că e iarnă. Şi mai arată ceva Că unor localnici din parcul zoologic nici nu le pasă de frig. Bunăoară, lui Moş Martin. Uite-l, îmbrăcat în cojoc gros, chiar îi arde de joacă. S-a repezit cu laba să prindă cîteva steluţe albe pe nas. N-a reuşit, aşa că se retrage morocănos într-un colţ. Deodată, se înviorează :

— Să luăm gustarea, se apropie de el un om încălţat cu cizme albe, Teodor Boroş, îngrijitor de animale sălbatice. Şi-i aşază sub bot un vas cu fructe. Doar ştiţi cît de mult preferă Moş Martin fructele, zmeura. Dar

acum nu-i zmeură, aşa că se mulţumeşte cu mere.

Am zărit în parc, afară, nu numai pe Moş Martin, ursul brun, carpatin, dar şi pe cîţiva prieteni de-ai lui, asiatici, cu părul negru ca pana corbului. De iarnă nu se sperie nici cei doisprezece pui de struţi, care o întîmpină acum pentru prima oară : ei au părăsit cu cîteva luni în urmă, în incubator, căsuţele lor ovale...

Dar unde or fi leii, tigrii, panterele şi mai ales mult îndrăgitele maimuţe ?

— Maimuţele ?... O să le vedeţi acuşi, dacă nu şi-or fi tras păturile peste cap : cimpanzeii se respectă cînd e vorba de odihnă !

— Cum adică ?!

— O să vedeţi. Deocamdată, să intrăm aci...

Uriaşul şarpe pe care l-aţi

văzut astă-vară, cîn
zitat parcul, stătea
nemişcat.

— Şi acum doar
cîte ori am vizita
tot dormind l-am

— Ei, cu somnul
poveste, explică bio
hai Cociu. E poves
lui. Se mişcă doar
foame. Se strecoa
în frunzişul des al
sau în preajma i
unde pîndeşte. Cu
o pasăre sau un a
repede şi înghite p
hrăneşte numai cu
şi poate înghiţi şi

Consiliul de Stat al Republicii Populare Romîne

DECRET

Pentru fixarea datei alegerii deputaţilor în Marea Adunare Naţională şi în Sfaturile Populare

Avînd în vedere că mandatul Marii Adunări Naţionale şi al sfaturilor populare expiră la 5 martie 1965;
Faţă de dispoziţiile art. 28 şi 52 din Constituţie,
Consiliul de Stat al Republicii Populare Romîne

decretează:

Art. unic. — Alegerile de deputaţi pentru Marea Adunare Naţională, precum şi pentru toate sfaturile populare vor avea loc la data de 7 martie 1965.

Preşedintele Consiliului de Stat,
GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ

Bucureşti 2 ianuarie 1965
Nr. 1

La hidrocentrala Buhuşi

A intrat în funcţiune primul hidroagregat

Constructorii şi montorii de pe şantierul de amenajare hidroenergetică a rîului Bistriţa au pus în funcţiune primul hidroagregat al hidrocentralei Buhuşi — a şaptea unitate de acest fel în aval de Stejaru. Construcţia şi montajul acestei hidrocentrale au durat doar 8 luni. Centrala hidroelectrică de la Buhuşi funcţionează în „cascadă", pe acelaşi canal cu alte patru uzine electrice, care folosesc debitul de apă din lacul de acumulare de la Piatra Neamţ.

În Cuba socialistă, tinerele talente se bucură de o atenţie deosebită. *În fotografie:* un elev al Şcolii naţionale de artă pregătind un exerciţiu la vioară.

GRIJA PENTRU TÎNĂRA GENERAŢIE

La 1 ianuarie poporul cubanez a sărbătorit cea de a VI-a aniversare a victoriei revoluţiei sale populare. Aceasta este o zi însemnată în viaţa poporului, deoarece revoluţia i-a dat posibilitatea pentru prima oară în istorie de a-şi hotărî singur soarta.

După revoluţie, una dintre grijile principale ale guvernului revoluţionar a fost lichidarea analfabetismului. Mii de învăţători au pornit atunci pînă în cele mai îndepărtate sate ale ţării pentru a duce oamenilor lumina cărţilor.

O mare atenţie se acordă creşterii şi educării tinerei generaţii.

În republică, creşte continuu numărul de şcoli, grădiniţe şi creşe pentru copii.

În provincia Oriente, de pildă, funcţionează în prezent 25 de grădiniţe pentru copii, iar în provincia Mantazas, a fost inaugurată nu de mult o nouă şcoală tehnică a cărei ansamblu de clădiri se întinde pe o suprafaţă de 72 300 m p.

Dacă în 1958 numărul şcolilor era de 8 232, în 1963 el a ajuns la 13 847. Numărul copiilor din şcolile elementare ale Republicii Cuba a ajuns în anul şcolar 1964 - 1965 la 1 300 000

Azi în Republica Cuba cartea a devenit un bun al întregului popor. Numărul cărţilor tipărite a crescut cu fiecare an. În 1963, de pildă, au fost tipărite 16 milioane de cărţi — cifră nemaiîntîlnită în istoria Cubei. Peste 10 milioane din acestea sînt manuale pentru învăţămîntul de toate gradele. Cărţile de literatură beletristică sînt puse la dispoziţia oricărui cititor din republică. Cu prilejul aniversării naşterii lui Jose Marti — marele poet şi patriot cubanez, în regiunile muntoase ale provinciei Oriente, Ministerul Învăţămîntului a deschis încă 60 de noi biblioteci şcolare.

Lichidarea analfabetismului şi ridicarea continuă a nivelului cultural sînt realizări cu care harnicul popor al Cubei socialiste se mîndreşte pe bună dreptate.

De la prietenii tăi de peste hotare

Concert neobişnuit

Iubitorii de muzică din Tbilisi au avut ocazia să participe, nu de mult, la un concert mai puţin obişnuit. E vorba de concertul susţinut de mica cîntăreaţă gruzină Irma Somadze în vîrstă de numai 9 ani.

Vocea ei, a cărei întindere depăşeşte două octave, este considerată drept o raritate la un copil de această vîrstă. Irma a debutat cînd avea doar 5 ani în cadrul unor emisiuni de televiziune. Un an mai tîrziu a fost solista uneia dintre cele mai populare orchestre din Gruzia. Acum, Irma Somadze e în clasa a III-a a Şcolii de muzică din Tbilisi.

La Casa pionierilor din cartierul XVIII din Budapesta se va organiza un campionat de şah, un concurs de schi şi o după-amiază de filme cu basme. Deocamdată, pionierii au încă proaspete imaginile de la carnavalul la care au întîmpinat Noul An şi unde au petrecut minunat.

R.S. Cehoslovacă
După un trimestru de învăţătură, e minunat să-ţi petreci vacanţa într-o tabără de iarnă din munţi.

ră! Cum o înghite, cade în toropeală, în somn. De fapt, începe digestia. Nu-i lucru uşor să digere un animal cu copite cu tot! Aceasta durează două săptămîni. La fel se petrec lucrurile şi în captivitate. Dacă îl vedem că se trezeşte, că se mişcă, înseamnă că îi este foame...

Am vizitat o cameră, apoi alta şi încă alta. Adică locuinţele leilor, tigrilor, panterelor, peste tot, pe coridoare, sobe încălzite.

Aşadar, dumnealor, obişnuiţi cu clima regiunilor tropicale, s-au retras la căldurică. Dumitru Stan, Constantin Lupu, Dumitru Niţu şi ceilalţi îngrijitori de animale le asigură tot confortul.

— Am ajuns şi la casa maimuţelor! — spune biologul Mihai Cociu.

Cînd ne-au zărit, cei doi cimpanzei s-au dat jos din pat (camera lor e dotată cu paturi comode, cu pături de învelit), au început să bată din... palme, să aplaude. Apoi, Maxi — aşa îi cheamă pe unul dintre ei — s-a azvîrlit pe un trapez instalat chiar lîngă pat şi a început să se balanseze cu siguranţă, să se dea peste cap.

— Vrea să ne arate ce ştie, doar a fost artist de circ. Şi el, şi celălalt cimpanzeu. La un circ italian. Tocmai de aceea le-am instalat trapezul în cameră!...

Maxi părăseşte trapezul şi se apropie cu „mîinile" la gură. Se apropie şi Suzi — celălalt cimpanzeu. Dumitru Stan le aduce o farfurie cu portocale. Ei le cojesc cu gesturi omeneşti, şi din cînd în cînd ne ţintesc cu privirea. Parcă ne-ar spune: Ce, nu v-a plăcut spectacolul?

AL. DINU IFRIM

MOZAIC

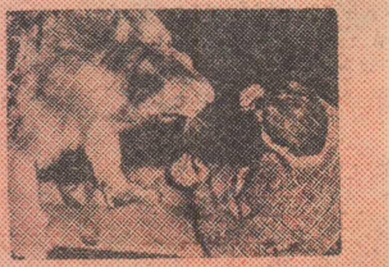
În Orientul Mijlociu transportarea bolnavilor se face foarte greu. Uneori trebuie să străbaţi sute de kilometri pe un drum pietros pînă să ajungi la un medic. În asemenea condiţii, bolnavul este transportat de cîte un măgar pe a cărui spinare s-a amenajat un sac special în care este aşezat omul bolnav.

În Antarctica, între staţia sovietică „Mirnii" şi staţia americană „M. C. Murdo" drept poştaşi sînt folosiţi pinguinii. Oamenii şi-au dat seama că „poştaşii" pinguini îndeplinesc sarcinile încredinţate tot atît de conştiincioşi ca şi porumbeii.

— Cel mai bun prieten al meu este un leu, spune tînărul suedez, Sigvard Berggven.

El a reuşit să domesticească un pui de leu, pe care îl ţine în pivniţă. Majoritatea timpului liber şi-l petrece în societatea „prietenului" pe care l-a învăţat chiar şi unele figuri de luptă.

ŞTIINŢĂ ŞI TEHNICĂ

ORIGINEA şi evoluţia OMULUI

V. Dovezi paleontologice ale evoluţiei omului

de Acad. Prof. EUGEN MACOVSCHI

Marele merit al savantului englez Charles Darwin constă în aceea că prin teoria sa despre evoluţia fiinţelor vii a arătat că toate fiinţele se înrudesc între ele, adică provin unele din altele, că toate fiinţele vii evoluează mereu, modificîndu-se încetul cu încetul în decursul generaţiilor succesive, şi că omul, înrudindu-se cu animalele, a provenit din acestea prin evoluţia lor naturală.

Dacă fiinţele vii în cursul evoluţiei lor îşi schimbă însuşirile şi înfăţişarea, înseamnă că şi omul pe timpuri, cînd era mai puţin evoluat, avea o altă înfăţişare decît o are acum. Concluzia aceasta şi-a găsit o confirmare strălucită în descoperirile paleontologice.

Paleontologia este ştiinţa care se ocupă cu studiul acelor fiinţe care au trăit de mult şi de la care n-au rămas decît resturi pietrificate, numite fosile. Denumirea acestei ştiinţe se compune din

Pitecantropul şi uneltele din piatră construite de el

trei cuvinte greceşti: *paleos* — vechi, *ontos* — fiinţă şi *logos* — cuvînt, discurs, ştiinţă; prin urmare, luate la un loc, ele înseamnă *„ştiinţa despre fiinţele vechi"*.

Se ştie că părţile solide ale animalelor, cum sînt de exemplu valvele scoicilor, cochiliile melcilor, oasele animalelor şi ale omului etc., se pot păstra timp îndelungat după moartea acestor fiinţe. Dacă peste astfel de resturi vîntul aduce şi depune tot mai mult praf şi nisip, iar apele tot mai multă argilă, atunci deasupra lor se formează un strat tot mai gros de pămînt în care aceste resturi se pot pietrifica şi conserva sute de mii şi chiar milioane de ani.

La sfîrşitul secolului trecut se făceau săpături în insula Java. Cu această ocazie s-au găsit în pămînt diferite oase care, deşi semănau cu oasele maimuţelor actuale, totuşi se deosebeau profund de ele. De exemplu, cutia craniană (partea craniului în care se află creierul) avea capacitatea de 900 cm c, fiind mai mare decît la maimuţele de acum (la cimpanzeu capacitatea cutiei craniene este de *numai* 400 cm c!). Din studiul oaselor găsite s-a dedus că ele aparţineau unor fiinţe care au trăit de mult şi apoi au dispărut cu totul. Aceste fiinţe umblau în două picioare, semănau oarecum cu maimuţele, dar aveau şi unele trăsături apropiate de ale omului; de aceea, ele au fost denumite *pitecantropi* (pitecos — în limba greacă — înseamnă maimuţă, iar *antropos* — om).

Mai tîrziu, unele săpături efectuate în China au scos la iveală oase ale altor fiinţe dispărute de mult, dar superioare pitecantropilor. Astfel, capacitatea cutiei lor craniene era de 1 100—1 200 cm c, ceea ce dovedeşte că creierul lor era mai mare şi mai dezvoltat decît la pitecantropi. Lîngă oasele lor s-au găsit cenuşe şi cărbuni, precum şi unele unelte simple de piatră, ceea ce dovedeşte că acele fiinţe — deşi erau mult inferioare omului — cunoşteau focul şi îşi făceau unele unelte primitive. Dat fiind că oasele lor au fost descoperite în China, aceste fiinţe au fost numite *sinantropi* (de la cuvintele: *sina* — China şi *antropos* — om).

Printre alte descoperiri importante de acest fel, trebuie menţionat că, încă pe la mijlocul secolului trecut, s-au găsit în Europa (într-o grotă de pe valea rîului Neander, în Germania, şi apoi în alte

Omul de Neanderthal şi cîteva din uneltele lui (de piatră).

părţi ale lumii) oasele unor fiinţe şi mai evoluate decît sinantropii. În adevăr, craniul acestora semăna destul de mult cu craniul omului, cutia craniană avea capacitatea de 1 400—1 600 cm c, membrele superioare erau relativ lungi, fruntea era teşită, iar anumite amănunte anatomice dovedesc că, spre deosebire de pi-

Chipul Sinantropului (după Gherasimov).

tecantropi şi sinantropi, aceste fiinţe prezentau începuturile vorbirii articulate. În apropierea oaselor lor s-au găsit cărbuni, cenuşe, precum şi diferite obiecte şi unelte de piatră, mai bune şi mai bine lucrate decît la sinantropi. Aceste fiinţe, au fost denumite, după locul unde au fost găsite fosilele lor, oamenii de Neanderthal.

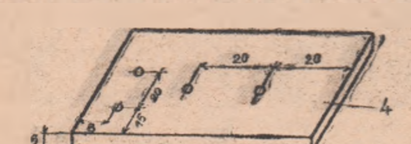
Descoperirile paleontologilor menţionate, precum şi multe altele de acest gen, au adus dovezi de netăgăduit că pe timpuri au existat diferite fiinţe care reprezentau trecerea treptată de la un fel de maimuţe străvechi pînă la omul de azi. Aceste descoperiri au confirmat pe deplin concepţia evoluţionistă a lui Charles Darwin, după care omul provine din animal. Rămîne să arătăm în articolul viitor cum s-a produs această evoluţie.

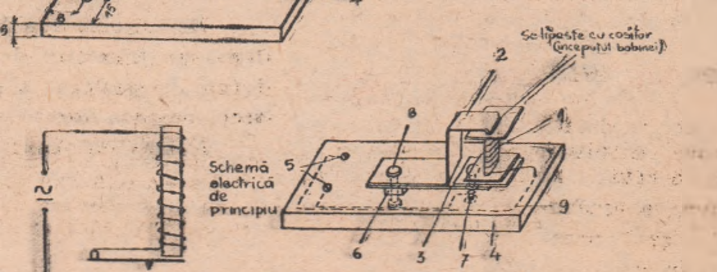
CONSTRUIŢI-VĂ SINGURI

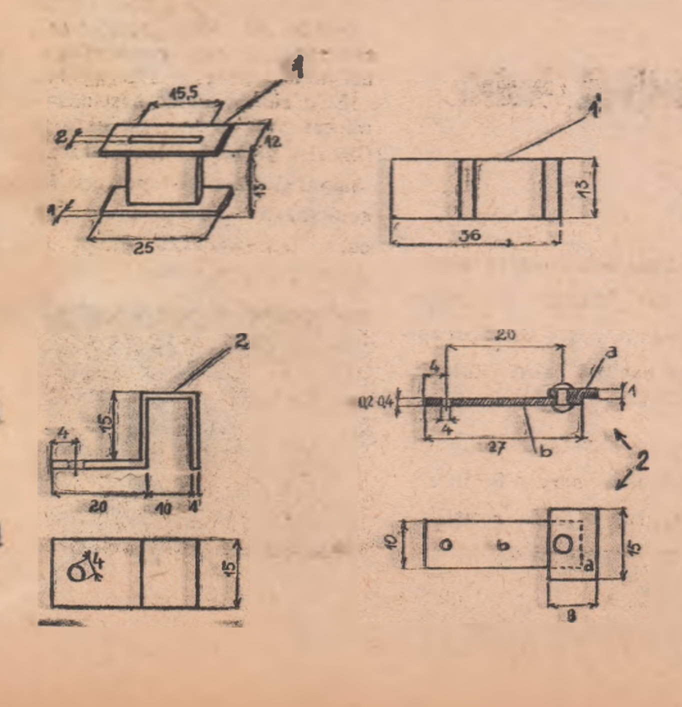
O JUCĂRIE ELECTRICĂ — VIBRATORUL

Un vibrator electric îşi găseşte întrebuinţare în multe aplicaţii de electricitate, de exemplu în semnalizarea acustică. El înlocuieşte cu succes soneria electrică. În momentul semnalizării, produce un sunet mult mai atenuat decît soneria, deoarece îi lipseşte clopoţelul.

Vibratorul poate fi folosit, de asemenea, în instalaţii simple Morse, deoarece sunetul lui este foarte potrivit pentru aceasta.

Alimentarea lui se face de la un transformator de sonerie obişnuit între 3—5 volţi, sau de la o baterie de buzunar de 4—5 volţi. Principiul de funcţionare este la fel ca la orice sonerie cu mijloace simple ce se găsesc la îndemîna oricui. Vi-l puteţi realiza foarte uşor. Materialele de care aveţi nevoie sînt următoarele: tablă de fier groasă de 1 mm; lamă de oţel groasă de 0—2—0,4 mm; carton gros de 1 mm; sîrmă de cupru email cu diametrul de 0,3—0,35 mm; placă de lemn 60x50x5 mm; şuruburi de 4 mm; un nit de cupru sau aluminiu. Şi acum să trecem la realizarea lui.

1. Carcasa din carton pe care se înfăşoară bobina se decupează cu o foarfecă sau cu o lamă şi apoi părţile se lipesc ca în figură (cu clei de tîmplărie sau altă soluţie de lipit). Pe această carcasă se bobinează 180 spire cu sîrmă cupru-email de 0,3 mm diametrul. 2. Miezul de fier se confecţionează din fier de 1 mm gros cu ajutorul menghinei şi ciocanului după datele din figură. 3. Lama vibratoare se confecţionează prin îmbinarea plăcuţei (a) din fier moale cu plăcuţa (b) din oţel de dimensiunile date cu ajutorul unui nit de cupru sau aluminiu de 4,5x2 mm. 4. Postamentul se confecţionează dintr-o placă de lemn groasă de 5 mm, în care se dau 4 găuri de 4 mm diametru ca în figură. 5. Bornele de alimentare sînt realizate din 2 şuruburi de 10x4 mm. 6. Şaiba pentru distanţare e din metal, groasă de 5 mm. 7. Şurubul de reglaj e de 10x4 mm. 8. Şurubul de fixare cu piuliţă e de 14x4 mm. 9. Schema electrică de montaj se execută ca în figură din sîrmă de cupru email de 0,3 mm diametru şi anume pe dosul postamentului de lemn.

Prof. V. IORDĂNESCU
Palatul pionierilor

ŞTIINŢA DISTRACTIVĂ

Noutăţi tehnice şi ştiinţifice din toată lumea

LOCOMOTIVĂ DIN MASE PLASTICE

La uzinele de construcţii electrice Plzen (R. S. Cehoslovacă), a fost construită o locomotivă electrică a cărei cabină este confecţionată în întregime din material plastic. Ea este de două ori mai uşoară decît cea metalică, iar preţul de cost este de cîteva ori mai mic. Locomotiva are o pornire lină, un mers uşor, dezvoltă o viteză de 160 km/oră, este mai confortabilă şi mai uşor de condus.

MACARALE TURN COMANDATE PRIN RADIO

Pe şantierul de construcţii Kurţeva de la periferia Moscovei au apărut primele macarale turn comandate de la distanţă prin radio.

CASE DIN... FUM

Cercetători polonezi au demonstrat că este posibilă construcţia caselor din... fum. Prin filtrarea fumului industrial se obţine un praf fin care amestecat cu praf de piatră şi de aluminiu este un foarte bun material pentru fabricarea de cărămizi şi elemente de construcţii.

BRAZI DIN MATERIAL PLASTIC

Pentru sărbătorile de iarnă în S.U.A. se fabrică brazi artificiali din material plastic. Arborii naturali sînt evitaţi în clădirile oficiale şi spitale pentru preîntîmpinarea unor incendii.

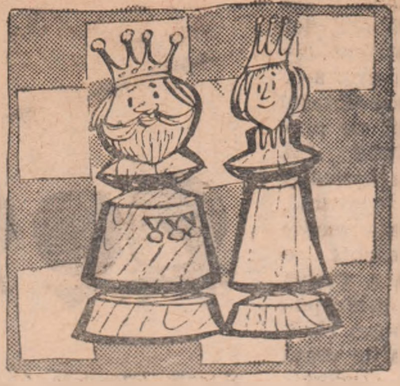
MAGAZIN ELECTRONIC

La Caen (Franţa) s-a deschis un magazin electronic. Mărfurile sînt expuse în rafturi într-un singur exemplar, iar cumpărătorul ridică doar un cartonaş perforat corespunzător articolului dorit. La casă el achită costul, iar vînzătorii avizaţi electronic pe baza cartonaşelor perforate predate casieriţei îi prezintă produsele respective într-un timp extrem de scurt.

ŞTIINŢA DISTRACTIVĂ

Interviu cu Florin Gheorghiu

L-am întîlnit pe Florin Gheorghiu imediat după încheierea campionatului republican de șah, ediția 1964. Deosebit de grăbit, — motivul îl veți afla chiar în rîndurile de față — proaspătul campion ne-a răspuns totuși la patru întrebări ad-hoc :

— *Cum te simți după cucerirea celui de-al treilea titlu de campion de șah al R. P. Romîne? (Florin a devenit campion în edițiile 1960, 1962, 1964).*

— Ca un... căpitan la 20 de ani ! (Este vîrsta lui Florin). Adică, minunat. Aș mai adăuga că mă simt și nițel cam obosit de întreceri. Imediat după întoarcerea de la Tel-Aviv, de la Olimpiadă, a urmat campionatul R. P. Romîne. Cum am luptat mult la amîndouă întrecerile, după zeci de partide, îți cam pierzi suflul...

— *Ce ți-a prilejuit cea mai mare satisfacție a anului?*

— Bineînțeles, cucerirea primei note de mare maestru internațional la Olimpiadă. Fiind primul romîn cu această realizare, — o spun nu ca să mă laud, dar ca să mă explic — e lesne de înțeles acest sentiment deosebit de satisfacție.

— *Pe cînd a doua notă de mare maestru?*

— Dacă aș fi foarte optimist, aș răspunde : pe data de 8 ianuarie, cînd se încheie turneul de la Hastings (Anglia).

— ?!

— Acum tocmai mă duc să-mi iau bilet de avion.

— *Și cu oboseala?*

— O mai amîn. După Hastings și după sesiunea de examene.

Așa cum mulți dintre voi o știu, Florin Gheorghiu este student în anul IV la Facultatea de filologie, unde, ca și la șah, este tot fruntaș.

MARIUS POP

DRAGI CITITORI,

Începînd din acest număr, rubrica noastră de sport își mărește spațiul. Vor apărea reportaje și articole din toate domeniile vieții sportive, interviuri cu antrenori și sportivi renumiți, îndrumări pentru activitatea sportivă a pionierilor și școlarilor. Așteptăm însă și sugestiile voastre...

Pe munți, în goană cu schiurile

Pe școlarii bucureșteni, Valea Prahovei i-a primit ca în poveștile lui Creangă cu omăt mult, care a acoperit munții, casele înșiruite de-a lungul șoselei naționale. Cînd au coborît din tren, primul popas l-au făcut direct în mijlocul nămeților, luînd astfel contact cu zăpada atît de rîvnită, dar care în Capitală încă n-a sosit !

Prima zi de vacanță la Predeal sau la Sinaia a decurs într-o relativă liniște. Să nu vă închipuiți, însă, că pionierii și școlarii bucureșteni, peste 3 000 la număr, plecați în taberele de iarnă, și-au pierdut timpul inutil. Nu, asta nu s-a întîmplat. După o scurtă odihnă, au luat calea munților, într-un raid de acomodare, și și-au fixat traseele unde, de a doua zi, aveau să pornească cu schiurile în iureșul întrecerilor. Cei neinițiați, și-au ales, firește, cîte o pantă mai lină, căci deh, așa e la început, pînă cînd reușești să-ți menții echilibrul. Cei care au trecut de perioada... căzăturilor, și-au stabilit locul de concurs pe pîrtiile unde se întrec chiar campionii. De pildă, pîrtia de la Clăbucet, din vîrful căreia în fața ochilor ți se deschide pitoreasca panoramă a orașului Predeal, este zilnic luată cu asalt de zeci și zeci de elevi, băieți și fete, pe care schiurile îi poartă în goană, la vale. Și ce senzație plăcută ai cînd, în goana coborîrii, simți vîntul șuierînd pe la urechi și vezi copacii defilînd amețitor prin fața ta, ca și cînd te-ai afla în tren...

Cei mai buni își vor disputa, la sfîrșitul seriei, întîietatea pentru desemnarea campionilor. Dacă vor reuși această performanță Mărculescu Adrian, Popa Carmen, Frunză Mioara sau Dobre Lucia, ca să dăm numele doar la cîțiva dintre cei ce s-au dovedit mai talentați, nu știm. Cert știm un lucru, și anume că acolo, la Predeal sau la Sinaia, micii schiori pătrund — ajutați, bineînțeles, de profesorii lor — tot mai adînc în tainele sportului pe care l-au îndrăgit.

PAUL FLORESCU

Hocheiștii din Suceava

Patinoarul Arin *este deseori gazda jucătorilor celor trei echipe de hocheiști selecționați din rîndurile celor mai buni patinatori de la Școlile generale de 8 ani și medii din Suceava. Intr-o perioadă foarte scurtă copiii au învățat să execute corect pasul de patinaj, alergările cu spatele înainte, întoarcerile, conducerea pucului, oprirea lui, pasele, șuturile la poartă și jocul de înaintare.*

Fiecare echipă are o denumire : una se numește „Rapid" *cealaltă* „Suceava", *iar a treia* „Dinamo". *Echipele se întîlnesc între ele și se străduiesc să prezinte publicului faze spectaculoase, încheiate cu goluri de toată frumusețea. De curînd echipa* „Rapid" *s-a întîlnit într-un meci amical cu* „Dinamo". *Meciul s-a terminat la egalitate, 3—3 și foarte mulți jucători s-au evidențiat. Printre spectatori era și Crihan Virgil, unul dintre jucătorii care s-au antrenat și s-au afirmat în urmă cu șase ani pe acest patinoar ; ulterior, el a avut onoarea să apere poarta echipei noastre naționale, la Innsbruck. Iată ce a declarat el la sfîrșitul întîlnirii dintre* „Rapid" *și* „Dinamo".

— Dintre jucători mi-a plăcut mai mult portarul Dumbravă Mihai. Prin intervențiile sale curajoase a reușit să salveze goluri gata făcute.

— In afară de portar, a intervenit antrenorul Topa Liviu, i-am mai remarcat pe jucătorii Gospodaru Traian (Școala generală de 8 ani nr. 6), Tudose Vasile (Școala medie nr. 2), Doboș Adrian (Școala generală de 8 ani nr. 6), Stanciu Nicolae (Școala medie nr. 1).

Din cele trei echipe de „pitici" se vor selecționa cei mai buni jucători care se vor întîlni cu puternica formație din Rădăuți. Dorim ca pe filele agendei sportive a clubului „Străduința" o dată cu primele zile ale anului 1965, să apară și primele victorii obținute de selecționata micilor hocheiști din Suceava.

N. BULGARU

Sportivii romîni în anul 1965

Să răsfoim împreună calendarul sportiv al anului 1965.

APRILIE. Cei mai buni jucători de tenis de masă din țara noastră vor participa la campionatul mondial de tenis de masă de la Ljubljana în R. S. F. Jugoslavia.

MAI. Sportivii romîni vor fi prezenți la campionatul european de box de la Berlin și la startul tradiționalei întreceri cicliste „Cursa păcii" care în acest an se va desfășura pe traseul : Berlin—Varșovia—Praga.

IUNIE. Atenția iubitorilor de sport va fi îndreptată spre Finlanda și Bulgaria. In Finlanda, în localitatea Tampere, se va desfășura Campionatul mondial de lupte clasice, iar Sofia, capitala R. P. Bulgaria va găzdui campionatul european de haltere.

IULIE. O altă lună bogată în întreceri sportive internaționale. Cei mai buni scrimeri din lume se vor întîlni la Paris cu prilejul noului campionat mondial de scrimă, iar în Algeria, gazda Festivalului Mondial al Tineretului și Studenților, tineri din cele cinci continente își vor disputa întîietatea în cadrul „Jocurilor sportive prietenești".

AUGUST. In Spania, la Madrid, va avea loc campionatul mondial de ciclism. La Duisburg, în R. F. Germană, se va desfășura campionatul european de canotaj academic femei și bărbați. Tot în această lună, Budapesta va fi orașul organizator al noii ediții a „Universiadei".

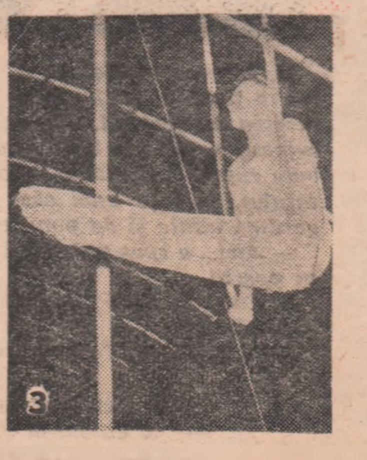
SEPTEMBRIE. După ce la Manchester, în Anglia va avea loc Campionatul mondial de lupte libere, Bucureștiul va primi oaspeții care vor participa la campionatele europene de tir în proba de pistol și armă liberă calibru redus.

NOIEMBRIE. Ultima mare confruntare sportivă a anului 1965 la care vor lua parte și reprezentanții țării noastre va fi Campionatul mondial de talere care se va desfășura în Chile.

Cum se antrenează Gheorghe Tohăneanu

Pentru numeroșii iubitori ai gimnasticii, numele maestrului sportului Gheorghe Tohăneanu este, firește binecunoscut. Deunăzi, am asistat la unul dintre antrenamentele sale, de la care vă prezentăm cinci secvențe.

1 : Exercițiu la cal cu mînere. Este un aparat greu, care solicită, în egală măsură, forța și o deosebită îndemînare a gimnastului.

2—3 : Simetrie fotografică, simetrie de exercițiu — numit „stînd în mîini" — care cere însă, pentru fiecare din cele două aparate, (paralele și inele) o tehnică deosebită și multe ore de antrenament.

4—5 : Dintre sutele de sărituri la capră, două poziții spectaculoase : Un „atac" care-ți amintește de geometrie și o „ieșire" zburătoare...

Inmulțiți aceste cinci poziții cu cifre de ordinul miilor și veți avea „secretul" maestrului sportului Gh. Tohăneanu.

M. P.

Vacanţă de iarnă

Zăpada-şi primeneşte albul blănii
Şi străluceşte-n stradă ca faianţa ;
A început, a început vacanţa.
Plimbaţi-ne lunecătoare sănii !
Goniţi voi, cai frumoşi şi ninşi-cărunţi,
Spre gară. Ne aşteaptă văi şi munţi.

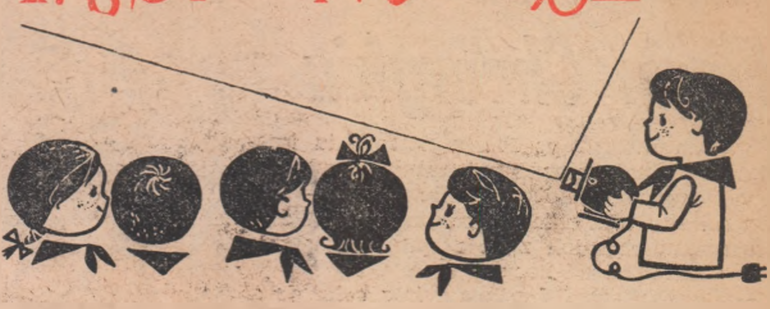
Acolo peste albele pustiuri,
Unde tăcerea doarme în zăpezi,
Vom coborî ameţitor pe schiuri,
Ca pe-o săgeată-n zbor o să ne vezi
Şi într-a iernii proaspătă lumină
Vom face salturi de la trambulină.

Iar munţii, leneşii şi somnoroşii,
Ce dorm adînc pe labele de stînci,
S-or minuna văzînd cravate roşii
Cum vin gonind spre văile adînci
Cu nemaipomenită cutezanţă,
Aşa cum se întîmplă în vacanţă.

Iar seara, la cabană, caldul ceai,
Poveştile, taclalele bătrîne,
Şi-o poezie c-un picior de plai
A cărui slavă-n suflet ne rămîne
Şi dulcea portocală aromată
Şi, de se poate, nişte ciocolată.

AL. ANDRIŢOIU

Instantanee

Într-o zi le-am spus colegilor că vreau să fac o călătorie de o oră prin cîteva regiuni ale ţării „— Nu le vei străbate nici cu reactorul" mi-a strigat cineva ! „Ba da !" i-am întors-o. Aşa că, mi-am luat bloc-notesul cu mine, am însemnat pe prima filă : *INSTANTANEE din activitatea cultural-artistică a copiilor* şi am pornit la drum.

Primul popas : Şcoala medie nr 1 Tulcea Am deschis o uşă, uşa clasei a III-a A. Cîţiva copii s-au întors spre mine puţin nemulţumiţi că le-am răpit cîteva clipe din lumea de vrajă a poveştilor lui Ion Creangă. Apoi, m-au invitat să vizionez împreună cu ei diafilmul „Harap-Alb" Le-am mulţumit pentru minunata *seară de basm* şi fiind grăbită întrucît aveam un itinerar bogat, m-am abătut pe la Şcoala medie nr. 4 Garabet Ibrăileanu din Iaşi. Aci, am admirat în voie *expoziţia de pictură* a pionierei Bernega Adina din clasa a VII-a C. Erau rînduite cu grijă portrete şi peisaje colorate armonios şi m-am bucurat sincer aflînd că Adina nu e numai o pictoriţă de talent, ci şi o pionieră foarte sîrguincioasă. Are numai note de 10. Părăsind expoziţia, m-am îndreptat spre un alt punct al itinerarului meu — Şcoala generală de 8 ani din satul Bălţaţi, comuna Mărgineni, raionul Slatina Pionierii tocmai repetau de zor un *text de brigadă* despre care am aflat că îl intitulaseră „În primăvara vieţii". Şi din piepturile mici răsunau cîntece şi poezii închinate patriei şi partidului, mîndriei de a fi pionier. Nici n-am apucat să meditez bine asupra celor văzute că iată-mă la *cercul de creaţie şi artă dramatică* al Casei pionierilor din Oneşti. Gravi, cîţiva pionieri ascultau epigramele colegului lor Antohi Ion. După ce Ion a terminat de citit, au rîs.

Aş fi continuat bucuroasă călătoria, dar promisesem colegilor că într-o oră mă voi întoarce, aşa că m-am ţinut de cuvînt.

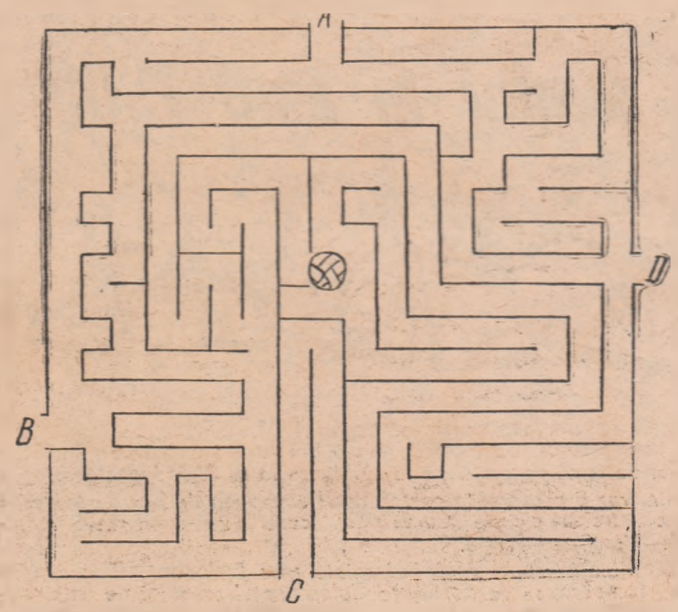
—Ei cum a fost ? au zîmbit ei.

— Minunat, le-am răspuns punîndu-le pe masă patru scrisori sosite de la corespondenţii noştri : Dumitru Leontina — Slatina, Antohi Ion — Oneşti, Marcovici Mariana — Tulcea şi Mistreanu Dumitru — Iaşi, scrisori cu ajutorul cărora călătoria mea a fost plăcută, rapidă şi fireşte, rodnică.

MARTA CUIBUŞ

JOCURI DISTRACTIVE

Labirintul

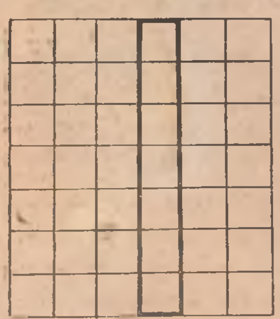
Andrei, Barbu, Costel şi Dănuţ se joacă cu o minge în apropierea unui părculeţ. La un moment dat, Dănuţ scapă mingea în mijlocul parcului, plantat cu pomi, în formă de labirint. Cei patru copii se iau la întrecere pentru găsirea mingii, pornind fiecare în căutarea ei, printr-una din cele patru intrări ale parcului.

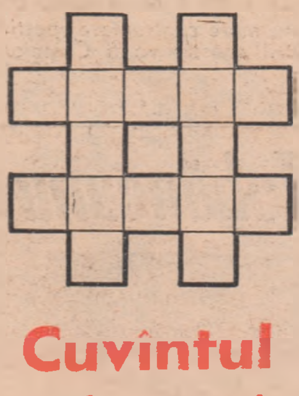
Ghiciţi care din ei va reuşi să găsească mingea.

8 cuvinte din 7 !

Creion ; Şcoală ; Copiat ; Peniţă ; Burete ; Stilou ; Caiete

Înscrieţi cuvintele de mai sus în coloanele orizontale din careul de jos, dar într-o altă ordine. Dacă ghiciţi ordinea lor corectă, veţi descoperi, pe a treia coloană verticală, un cuvînt drag fiecărui elev

Cuvîntul enigmatic

În fiecare din cele patru fîşii care se întretaie, scrieţi acelaşi cuvînt format din cinci litere, care să se poată citi de sus în jos, de jos în sus, de la stînga la dreapta şi de la dreapta la stînga, fără ca el să se schimbe.

Dragi copii, trimiteţi dezlegările acestor jocuri pe adresa redacţiei : „Scînteia pionierului" Piaţa Scînteii nr. 1 — Bucureşti — cu menţiunea „Dezlegări de jocuri".

Recenzie în imagini

De la o legendă...

I. Sultanul Mahomed şi-a chemat căpeteniile într-o noapte, la cortul său.

— Ce aveţi de spus ? s-a stropşit Mahomed. Am învins Moldova, sau nu ?

— Am învins-o ! au răspuns căpeteniile.

— Ba, Moldova n-aţi învins-o, iar Ştefan cel Mare n-a murit ! s-a auzit un glas de la metereze.

În aceeaşi clipă, au pornit să huiască tunurile de pe zidurile cetăţii Suceava.

III. [illegible], mama Vrancea a [illegible] bucıumul cu ea a urcat pe o [illegible]. Mama Vrancea a prins să sune din bucium cu toată puterea :

„Coborîţi ! Coborîţi !
Repede ! Repede !"

Şi, nu după mult timp, s-a auzit răspunsul din creasta muntelui, din alte buciume :

„Pînă-n zori, venim !
Pînă-n zori, venim..."

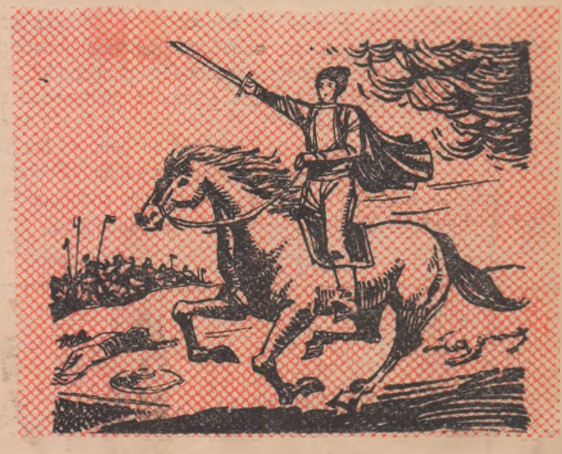
II. Într-un sătuleţ de pe apa Trotuşului, într-o noapte, a ajuns un om pribeag. Îl însoţea un feciorel, îmbrăcat la fel, tot în suman, cu pălărie braşovenească şi cu ciubote rupte. Amîndoi s-au oprit în mijlocul satului, în faţa unei case înconjurată de garduri înalte şi de pomi uriaşi, negri.

— Aici... a spus pribeagul cel bătrîn. Bate în poartă...

— Bat ! Şi dacă nu răspunde ?

— Atunci...

S-au privit unul pe altul cu îngrijorare.

IV. Costache, unul din feciorii mamei Vrancea, a tresărit privind spre o latură a cîmpului de luptă, drept pe malul Siretului : iatagane şi hangere îngrămădeau un ostaş moldovean şi-l împingeau spre rîu... Costache galopă în viteză spre locul acela, strigînd : „Prislea e-n primejdie !"

Dragi cititori, desigur, aceste imagini vă duc cu gîndul la cele învăţate din manualul ISTORIA PATRIEI. Vă amintiţi prea bine despre luptele de neatîrnare ale moldovenilor sub conducerea voevodului Ştefan. Poporul a slăvit luptele lui Ştefan cel Mare în baladele sale şi-n legende. Astfel s-a născut şi legenda Vrancei. Pornind de la această legendă, scriitorul EUSEBIU CAMILAR a scris o carte pentru voi, intitulată „VRANCEA". Citiţi-o şi veţi afla de ce tunurile au huit de pe zidurile cetăţii Suceava, cine erau cei doi drumeţi pribegi şi pe cine căutau, de ce mama Vrancea a chemat din bucium, cum s-a născut legenda Vrancei.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA : Bucureşti Piaţa „Scînteii", telefon 17 60 10, 17 60 20 ; Tiparul : Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii" 40631